

Listin mettar kanska svongdina í sálini, men ikki í búkinum

Røðan, sum Marin Strøm helt á pisufundinum í viðarlundini í Havn mikudagin. Skrivað hava Marin og Niels Arge Galan

MYNDIR: JENS KR. VANG

Undanfarnu árinu hevur pisurøðan einamest snúð seg um búskaparligu kreppuna her í landinum. Her hevur eldra ættarliðið staðið fyri skotum fyri ovurfiskiskap, yvirfisking og aðrar búskaparligar katastrofur. Men hevur kreppan ikki eisini lært okkum okkurt?

Í kjalarvørinum á nýggju studentaskúlskipanini fara vit studentar frá summarinum 1997 aðrar vegir, troyta nýggjar grunnar og líta fram eftir at eini hjartari framtíð, við fortíðini sum barlast. Góð ella ring, so hjálpir fortíðin okkum jú; hon lærir okkum at skilja nútíðina.

Vit byrjaðu okkara gongd í Hoydølum sum royndarkaninir eftir einari skipan, ið enn ikki var liðug. Gamla studentsútbúgvingin var meira standardiserað, har pisurnar vórðu varpaðar út eftir fóstum mynstri; antin sum sveimandi málslingar ella sum teoretiskir matematikarar. Høvuðsfyrirminur okkara, sum fyrsti árgangurin í nýggju skipanini, er, at vit koma út sum sjálvstøðugar pisur, við skradraraseymaðari útbúgving. Hugtakið »Vel eftir hugi« er nú í størri mun vordíð veruleiki. Tú hevur nú møguleikan at samanseta prógvíð eftir egnum hugi, og átti hetta at havt viðs ær, at úrslitið, tú stendur við eftir tæ 3 árin, gerast betri. Men royndarkaninir, tað

hava vit so sanniliga verið. Tað tóktist mangan sum visti ongin, hvørki lærarar ella »hægri myndugleikar«, rættiliga hvussu leikur skuldi fara, og hvørji krøvini vóru til endaligu próvtøkuna. Eitt nú var pensum í stóðfrøði ikki liðugt fyrr enn eftir júl!

Eisini var ringt at síggja høpi í at leggja eina stóra

skrivliga uppgávu beint upp undir skrivligu próvtøkurnar. Og síðani at senda spurnarbløð út til øll fyri at fáa meiningina hjá næmingunum við í »planleggingina«. Men hvat var úrslitið? Árið eftir var sama uppgáva lögð um sama mundið, og næmingarnir fóru sostatt í trappuverkfali.

Eitt annað er, at arbeids-

byrðan og -trýstið var sera ymiskt alt eftir hvat hin einstaki hevði valt. Onkur heldur tað hava verið lætt, meðan onnur vilja vera við, at um næmingar og lærarar høvdu bytt um leiklutir í tvær vikur, so hevði Eirargarður skjótt verið fullur av strongdum lærarum. Men hóast hesi hjartasuff, so er nýggja skipanin góð og helst komin fyri at verða, nú hon er snøggað til.

Í samfelagsligum høpi er nýggja skipanin ein ímynd av nýhugsan. Vit høvdu viljað sloppið frá at nevnt kreppuna, men ikki vóru allar fylgjur hennara negativar. Vit hava her í Føroyum enn einaferð ásaðnað, at ikki er alt gull, ið glitrar. Materiella skredlið bar menniskjaligt ríkið við sær. Í Hoydølum eru sparringar farnar fram. Skorið hevur verið inn á bein, og meira afturat. Tá høvdu vit møguleikan at visa, at úttan materiellu fyrirminirnar kundu vit *eins* væl halda andanum uppi. Men tá talan var um at spara kórið burtur varð ovboðið. Andaligi fœringurin er ómissandi. Fleiri ferðir hevur kórið tikið fólk á bóli við sínum bergtakandi konsertum og harvið staðfest, at hóast umstøðurnar ikki eru tær bestu, so stendur listin í fagraða blóma.

Eitt annað, ið er farið at blóma í nýggju skipanini er føroyska málið, ið umsiðir hevur fingið sess á fremstu røð. Føroyskt er nú av álvara komið til sín rætt, so at vit fara víðari við hollum kunnleika til móðurmál okkara, bæði viðvíkjandi

málsøguni, mállæruni og ikki minst skaldskapinum, ið sprottin er av hesum harðbalnu klettum.

Tí viðari fara vit! Við menniskjaligu virðinum, ið eru Føroya størsta náttúru-tilfeingi, skulu vit royna nýggj mið. Og tí hevur tað eisini sera stóran týðning, at vit ikki lata materiellu uppgongdina í hesum tíðum taka hesi virði av sær. Best hevði verið, um hesi bæði kundu samstarvað, og harvið skapað eina harmoni, har báðir partarnir gagna hvørjum øðrum. Samfelag-

num tørvar listarmannin, men listarmanninum tørvar eisini samfelagið. Hvørt av øðrum líva má, søgdu teir gomlu. Í framtíðini verður vónandi ein javnvág skapt. Eins og vit eru landsins fløga, dýrir studentar, ið bert nassa uppá tey, ið veruliga arbeida, so má listarmaðurin í eisini breiðfóðast, tí listin mettar kanska svongdina í sálini, men ikki í búkinum.

Framtíðin er okkara! Guð signi mitt føðiland Føroyar!

Gongutúrur niðan á Støðlafjall

Viðrar skipar Ferðavinnan í Eysturoy fyrri áhuga-verdum gongutúri leygardagin 28. juni av Gøtueiði niðan á Støðlafjall. Farið verður av eiðinum seinna-partin kl. 14.00 við Karl Thomsen sum ferðaleiðara. Eftir túrin verður ein góður biti at fáa í húsunum hjá Menningarfelagnum við Gøtugjógv.

Kostnaður: Kr. 150,00.

Øll eru hjartaliga vælkomn!

Tekning á Kunningarstovni í Saltangará á tlf. 49449 ella í Fuglafirði á tlf. 44860 í seinasta lagi leygardagin kl. 12.00.

Nýggj krimi

Forlagið Ystisfjórðingur hevur givið út krimisøguna »Myrkar næturl« eftir Sonni Jacobsen. Hann hevur áður útgivið bókurnar »Sørvágur og sørvingar I og II« (1995-96).

»Myrkar næturl« er 184 blaðsíður til støddar og hevur bleyta permu.

Kápumyndina hevur Sonni Jacobsen tekið. Bókin er prentað hjá Pí. Dimmalætting og heft hjá Helga Justinussen. Stuðlað útgávuina hava Mentunargrunur Føroya Løgtings og Fjølrit. Soluprísurin er 185 kr. Bókin fæst í bókasølu-um kring landið.

